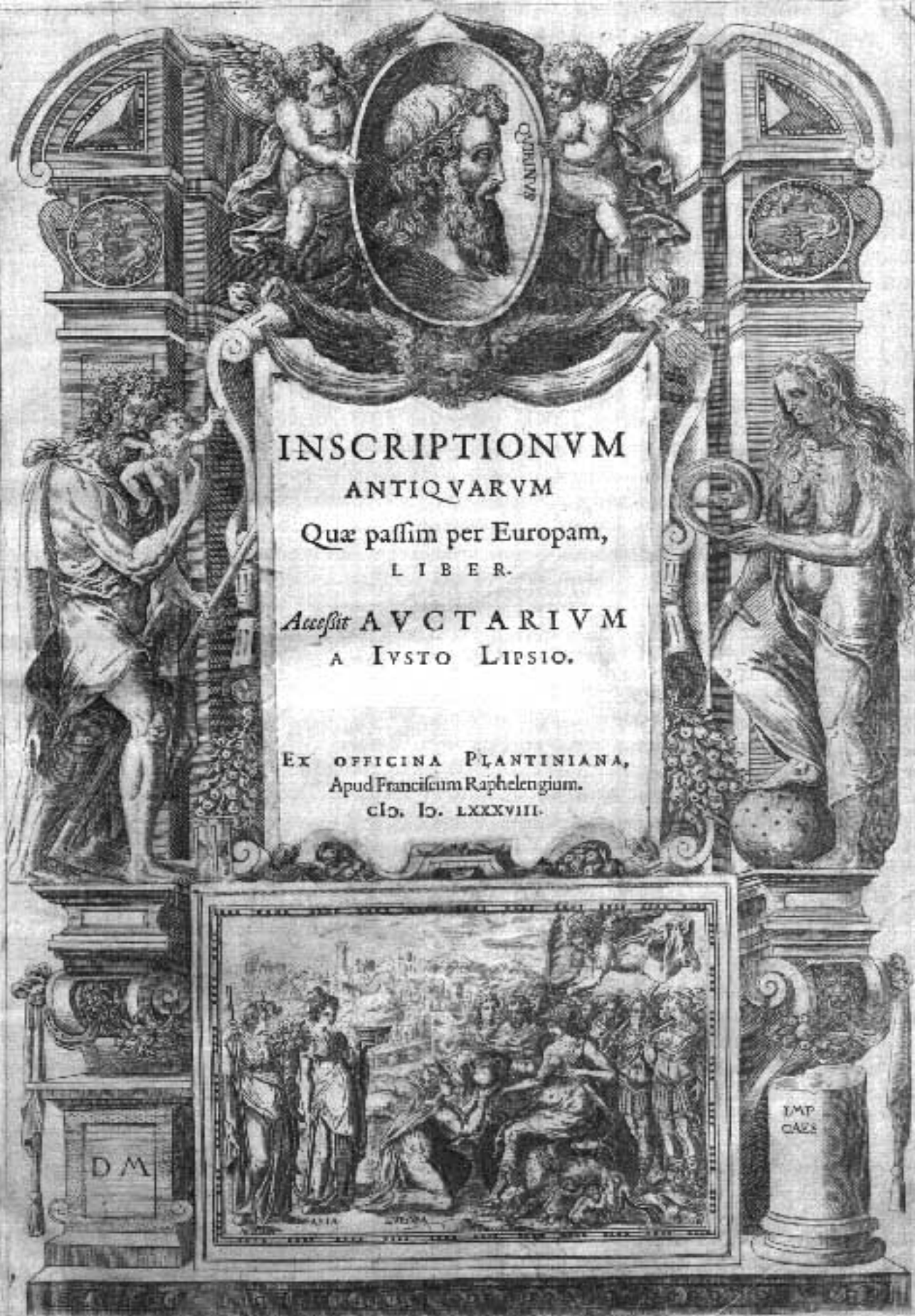

INSCRIPTIONVM
ANTIQVARVM

Quæ passim per Europam,
LIBER.

Accessit AVCTARIVM
A IVSTO LIPSIO.

EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciscum Raphelengium.
clō. 15. LXXXVIII.

CLARISSIMO VIRO,
D. MARCO LAVRINO,
Waterfleti Domino,
MARTINVS SMETIVS,
Westwynckelanus,

S. D.

INSCRIPTIONES antiquas, LAVRINE clarissime, non pauci olim ante me, & nonnulli etiam super mecum collegerunt, & nunc adhuc multi haud dubie colligunt. A quibus omnibus diuersa ferè seruata sunt, & adhuc seruatur in describendo ratio. Quidam enim obiter tantum, ac veluti per transennam eas legentes, illa dumtaxat, qua suo conuenire videntur instituto, excerpunt: reliquis, ut superfluis, omnimò omisis aut recisis: mutila sic secum truncatæque solum auferentes fragmenta. Alij integras quidem exceperunt: sed tanta cum negligentia, tum audacia aut potius temeritate, ut aut multa perperam legendo peruerterint, aut quum id quod habebatur, legere non possent, quiduis substituere non sint veriti: vel si quid effractum omnimò, aut vetustate erosum erat, pro libitu suo, saepe etiam male supplauerint. Alij rursus neglecta prorsus literarum forma & quantitate, mutatæque etiam versusum ordine, omnem illis gratiam maiestatemque ademerunt: imò ut vix intelligi possent aliquando effecerunt. Nonnulli, præterita omni temporum atque ætatum ratione, omnes inscriptiones, eadem characterum forma delineauerunt: & ea qua deformibus literis, in ipsas marmoribus antiquitus sculptæ erant, speciosis reddiderunt: & contrà. Quod equidem non probo; quum ex ipsa literarum forma, tempus seu ætas, qua quaque res scripta est, cognosci ferè possit. Antiquissimis enim temporibus (ante Cæsares videlicet) utebantur literis planè simplicibus atque infirmis, quales in tabula Aletrina folio XIII. & alibi subinde videre licet. A tempore Augusti usque ad Antoninos, florentissima scilicet ætate, characteres formosissimos, quadratos, atque omni ex parte optimè dimensos effigiebant. Inde iterum cum atate & imperio ipso Romano paulatim characteres declinabant: fiebantque primò obliquiores solito, ac deinde oblongiores, ac tandem ad extremam barbaricam delabebantur, ut literis Gothicis quàm simillimi euaserint, sicut in inscriptione pontis via Salaria fol. III. & alibi sæpius apparuit. Qua quidem scriptura diuersitas, si à describentibus obseruaretur, multam ipsis inscriptionibus gratiam lucemque, & non minimam legentibus adderet voluptatem. Quam sane ego, in ijs potissimum qua ipsemet vidi ac legi, genuinas characterum formas ac versusum ordine quàm potui proximè passim imitando, perpetuò seruare conatus sum. Et si qua vetustate aut ævis iniuria ita exesa atque erosa, aut vix attrita sunt, ut legi omnimò non queant, ea punctulis hoc modo: supplēui. Si vero non nisi magna cum difficultate, ac veluti coniectando leguntur: aut de ipsa lectione adhuc dubitatur, ea punctis singularibus suppactis, ita notauit MEN CITA fol. V. & alibi non raro. Quæ autem studio, aut

I V S T I L I P S I
A V C T A R I V M
I N S C R I P T I O N V M
V E T E R V M.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ΕΧΡΗΝ ΜΕΝ ΣΤΗΣΑΙ ΣΤΗΝ ΕΡΩΤΙ ΦΙΛΩ ΣΕ ΜΕΝΑΝΔΡΕ
Ω ΣΤΗΝΖΩΝ ΕΤΕΛΕΙΣ ΟΡΓΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΘΕΟΥ
ΔΗΛΟΣ ΔΕΙ ΦΟΡΕΩΝ ΑΙΕΙ ΘΕΩΝ ΟΠΠΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ
ΣΗΝ ΜΟΡΦΗΝ ΚΑΤΙΩΝ ΑΥΤΙΚΑ ΠΑΣ ΣΕ ΦΙΛΕΙ

ΦΑΙΔΡΟΝ ΕΤΑΙΡΟΝ ΕΡΩΤΟΣ ΟΡΑΣ ΣΕΡΠΗΝΑ ΘΕΑΤΡΩΝ
ΤΟΝΔΕ ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ ΔΕΙ ΚΡΑΤΑ ΠΥΚΑΣΟΜΕΝΟΝ
ΟΤΝΕΚΑΡ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΙΑΛΑΡΟΝ ΒΙΟΝ ΕΞΕΛΙΔΑΣΑ
ΗΑΥΝΑΣ ΣΚΗΝΗΝ ΔΡΑΜΑΣΙ ΠΑΣΙ ΓΑΜΩΝ

ΟΤ ΦΑΤΑΩΣ ΕΣΤΗΣΑ ΚΑΤ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΣΕ ΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΤΗΣΔΕ Γ ΟΜΗΡΕΙΗΣ ΦΙΛΑΤΕ ΜΟΙ ΚΕΦΑΛΗΣ
ΑΛΛΑ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΤΑΣΕ ΣΟΦΟΣ ΚΡΙΝΕΙΝ ΜΕΤ ΕΚΕΙΝΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΕΙΝΟΣ ΠΡΟΣΘΕΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

In aedibus Delphicis.

In horis Medicis, lapide paruo, nani forma, crasso ca-
pite, obstituto collo, tibis incuruis, facie planis,
versaque manu citharam tenentis.

Θ Κ

ΜΥΡΟΠΗΝΟΥ ΝΑΝΩ
ΧΟΡΑΥΑΝ

Θ Ε	Θ Κ
ΝΕΚΗ. Η. ΚΑΙ	ΛΟΥΚΙΟΣ
ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΑ	ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ
ΑΠΑΜΙΣΣΑ	ΕΤΩΝ Κ ΧΑΙΡΕ
ΕΤΤΕΝΗΣ	ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ
ΕΤΩΝ ΔΕ	ΚΑΤΜΕΝΟΣ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΥ	ΕΤΩΝ ΔΕ ΧΑΙΡΕ
ΚΕΛΙΟΥ ΧΩΡΙ	////////////////////
ΟΙΣ ΕΝΘΑΔΕ	////////////////////

In aedib. Delphi.

ΟΤΕΝΕΡΙΑΙ
ΕΤΩΝ ΚΑ
ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ
ΣΤΗΝΔΟΥΑΝ
ΓΑΥΚΥΤΑΤΗ
ΗΘΙΩΙΣΕΝ

Eid.

ΑΙΔΙΑΝΗ. ΑΥΡΗΛΙΩΙ
ΡΟΥΦΕΙΝΩ. ΥΙΩ. ΓΑΥ
ΚΥΤΑΤΩ. ΟΣ ΕΖΗ
CEN. ΕΤΗ. ΙΕ. ΜΝ Ζ

Horis Medicis.

ΕΑΠΙΔΙΕΩΟΣ
ΚΑΙ ΚΗΝΣΩΡΕΙ
ΝΑ ΤΕΙΜΙ
ΩΙΑΤΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Prope Pantheon, in aedibus
marmoreis.

Θ ΚΑ
ΕΛΠΙΝΕΙΤΗ. ΙΑΧΩ ΣΤΗΝΩ
ΤΕΙΛΙΩΤΑΤΩ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΕΚΕ
ΕΠΟΙΚΕ. ΖΗΣΑΝΤΙ ΕΤΗ. ΔΒ
ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΡΙ ΔΟΥΡΘΟΡΙΑΙ

In aedibus Poeciorum.

Θ Κ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΕΤΑ
ΕΡΜΙΟΝΗ
ΕΥΤΥΧΕ
ΛΟΥΚΙΑ
ΕΡΜΙΑΝΟΣ

In regione Suburana.

Θ Κ
ΚΑΛΩΔΙΑ
ΜΗΤΙΩΔΩΡΗ
ΕΤΩΝ. Σ. ΜΑ. Η. ΚΑ
ΔΕΥΟΣ ΔΑΙ
ΦΙΛΙΠΠΗ
ΦΥΓΑΤΡΙ ΓΑΥΚΥΤΑΤΗ
ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΕΚΕ

Burdigale, in aede S. Andreae. ex Elia Vineto in Aufon.

ΔΕΙΦΑΝΑ ΛΟΥΚΙΔΑΗΣ ΔΙΔΥΜΑΤΟΚΟΥ ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΕ
ΗΣ ΜΕΜΕΡΙΣΤΟ ΒΡΕΦΗ ΖΩΟΝ ΠΑΤΡΙ ΘΑΤΕΡΟΝ ΑΥΤΗ

Quod sic idem Vinetus vertit.

*Offa gemellipara Laucilla hic sunt sita, cuius
Secuta fuit proles, vivens patri, & altera matri.*

F I N I S.

